

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupeného JUDr. Vitem Vohánkou, advokátem, se sídlem Na Zámecké 457/5, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2008, č. j. 1 Cad 49/2005 - 137,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce, advokátu JUDr. Vítu Vohánkovi, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 952 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 3. 2005, č. j. 2005/18394/21, bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí ředitele Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 24. 2. 2005, č. j. KUOK/2959/05/OSV - DS/7025/SD - 28, ve věci nepovolení obnovy řízení týkající se pravomocných rozhodnutí ředitele Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 21. 1. 2005, č. j. KUOK/145/05/OSV - DS/7025/SD - 324 a č. j. KUOK/147/05/OSV - DS/7025/SD - 325. Žalobce v žalobě žádal, aby soud

napadené rozhodnutí zrušil z důvodu, že rozhodnutí je zmatečné, nepřezkoumatelné a nicotné a že mu žalovaný od 1. 12. 2003 ve stavu hmotné nouze odmítá poskytnout sociální péči.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 30. 9. 2008, č. j. 1 Cad 49/2005 - 137, žalobu napadající rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2005, č. j. 2005/18394/21, zamítl. V odůvodnění rozhodnutí ve vztahu k zamítnutí žaloby soud uvedl, že v návrhu na povolení obnovy řízení žalobce pouze uvedl, že obnovu řízení navrhuje z důvodů uvedených v § 62 odst. 1 písm. c), d) a e) zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (správní řád). Neuvedl však, z jakých důvodů se domnívá, že jsou dány důvody obnovy řízení stanovené v § 62 odst. 1 písm. c), d) a e) správního řádu. Žalobce byl proto vyzván správním orgánem k doplnění návrhu na obnovu řízení. Vzhledem k tomu, že ve stanovené lhůtě na výzvu nereagoval a návrh nedoplnil, přestože byl řádně ve výzvě poučen, že pokud ve stanovené lhůtě návrh nedoplní, může být jeho návrh zamítnut, ředitel Krajského úřadu Olomouckého kraje svým rozhodnutím ze dne 24. 2. 2005, č. j. KUOK/2959/05/OSV - DS/7025/SD - 28, návrh na povolení obnovy řízení ve věci pravomocných rozhodnutí ředitele Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 21. 1. 2005, č. j. KUOK/145/05/OSV - DS/7025/SD - 324 a č. j. KUOK/147/05/OSV - DS/7025/SD - 325, zamítl. Soud proto v tomto ohledu uzavřel, že neshledal nezákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného, a proto žalobu směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2005, č. j. 2005/18394/21, jako nedůvodnou zamítl.

Včas podanou kasační stížností žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu podáním téměř nečitelného obsahu, v němž žádá zrušení tohoto rozsudku a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a současně požádal o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Výslovně uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a d) s. ř. s., aniž by tyto důvody specifikoval. V doplnění kasační stížnosti ze dne 17. 2. 2009 ustanovený advokát stěžovatele k výzvě soudu výslovně uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Dále uvedl, že žalovaný, obdobně jako správní orgány v předcházejících řízeních, věc nesprávně posoudil a řádně se jí nezabýval. Stěžovatel dodal, že se nachází od listopadu 2003 ve stavu hmotné nouze, a proto má podle svého názoru nárok na dávku sociální péče v souladu se zákonem č. 482/1991 Sb. Poukázal dále na to, že u městského soudu probíhá řízení o cca 70 žalobách, o kterých rozhoduje přibližně 7 různých soudců v samostatných řízeních. Stěžovatel namítá, že mu bylo v řízení před Městským soudem v Praze odepřeno právo na veřejné projednání věci a nemohl se tak k celé záležitosti před soudem vyjádřit. S ohledem na tyto skutečnosti proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2008, č. j. 1 Cad 49/2005 - 137, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Jejím rozsahem a důvody je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikována nesprávná právní norma, popřípadě je aplikována správná právní norma, která je však nesprávně vyložena. Nejvyšší správní soud neshledává tuto námitku důvodnou. Žalobou napadené rozhodnutí se týkalo návrhu na povolení obnovy řízení v pravomocně ukončené věci. Jak správně uvedl již městský soud, protože v případě věci ukončené rozhodnutím ředitele Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 24. 2. 2005, č. j. KUOK/2959/05/OSV - DS/7025/SD - 28, stěžovatel svůj obecný a nekonkrétní návrh na povolení obnovy ve věci pravomocných rozhodnutí ředitele Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 21. 1. 2005, č. j. KUOK/145/05/OSV - DS/7025/SD - 324 a č. j. KUOK/147/05/OSV - DS/7025/SD - 325, vzdor výzvě a poučení, náležitým způsobem nedoplnil, správní orgány nijak nepochybily, když nebyla povolena obnova řízení. Podle Nejvyššího správního soudu městský soud správně posoudil právní otázku, neboť k povolení obnovy řízení nebyly zjištěny a prokázány zákonné důvody.

Stěžovatel dále uplatnil důvod kasační stížnosti odpovídající § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., podle něhož lze kasační stížnost podat z důvodu vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytykanou vadu soud, který ve věci rozhodoval napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit. Ani tuto námitku neshledává Nejvyšší správní soud důvodnou. Jak již uvedl městský soud, vzhledem k tomu, že stěžovatel neposkytl řádnou součinnost k tomu, aby odůvodnil a konkretizoval důvody obnovy řízení ve věci pravomocného rozhodnutí ředitele Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 24. 2. 2005, č. j. KUOK/2959/05/OSV - DS/7025/SD - 28, správní orgány proto jeho návrhu nemohly vyhovět. Nejvyšší správní soud proto neshledal, obdobně jako to již neshledal městský soud, že by v řízení před žalovaným byla porušena stěžovatelova procesní práva a ustanovení o řízení před správními orgány.

Další stížnostní námitkou stěžovatel uplatnil důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. podle kterého lze podat kasační stížnost z důvodu nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li taková vada mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Důvodem kasační stížnosti podle stěžovatele v tomto ohledu je skutečnost, že mu bylo v řízení před Městským soudem v Praze odepráno právo na veřejné projednání věci a nemohl se tak k celé záležitosti před soudem vyjádřit. V soudním spisu na č. l. 133 je založena substituční plná moc ze dne 28. 8. 2009 udělená ustanoveným advokátem JUDr. Vítém Vohánkou advokátní koncipientce Mgr. B. K., která se účastnila jednání nařízeného ve věci na den 30. 9. 2008 u Městského soudu v Praze. Právo na veřejné projednání nebylo stěžovateli odepráno vzhledem k tomu, že ve věci bylo nařízeno jednání, jehož se zúčastnila zástupkyně stěžovatele na základě řádně udělené substituční plné moci.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že v kasační stížnosti stěžovatel kromě popisu své sociální situace toliko namítá, že mu bylo v řízení před Městským soudem v Praze

odepřeno právo na veřejné projednání věci a nemohl se tak k celé záležitosti před soudem vyjádřit. Tato jediná uplatněná námitka, jak výše uvedeno, nebyla shledána důvodnou. Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že k věcným důvodům, které vedly Městský soud v Praze k zamítnutí žaloby, se stěžovatel nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že v postupu Městského soudu v Praze nebylo shledáno pochybení, a proto vzhledem k výše uvedenému byla kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítnuta jako nedůvodná.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení, a právo žalovaného na náhradu nákladů řízení je v posuzované věci ze zákona vyloučeno.

Stěžovateli byl usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9. 1. 2009, č. j. 1 Cad 49/2005 - 162, pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Ustanovený zástupce k výzvě Nejvyššího správního soudu nevyčíslil náklady právního zastoupení stěžovatele, a proto bylo rozhodnuto o odměně advokáta podle obsahu spisu. Nejvyšší správní soud přiznal advokátu JUDr. Vítu Vohánkovi, odměnu za zastupování v řízení o kasační stížnosti za jeden úkon právní služby po 500 Kč, a to za doplnění kasační stížnosti ze dne 17. 2. 2009 podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, a jeden režijní paušál po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Protože ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Částka daně vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 152 Kč. Ustanovenému zástupci se tedy přiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v celkové výši 952 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. června 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu